

Sjung och le

Ibland blir din vardag så underligt grå, allt verkar tråkigt och svårt att förstå.
Kanske du tycker att dagen blir lång, följ då mitt råd: Ta och tralla en sång.

Sjung och le, sorgerna göm och glöm en värd så trist.

Du ska se, som i en dröm, att allt ska ordna sej till sist.

Sjung och le, tro lilla vän på hopp och kärleken,

Och snart du ser att du vill ha mer av allt som livet ger.

Åren de gå ju så svindlande fort, människor jäktar och allt ska bli gjort.

Tänk på att lyckan du har i din hand, glöm ej att leva och njuta ibland.

Sjung och le, sorgerna göm och glöm en värd så trist.

Du ska se, som i en dröm, att allt ska ordna sej till sist.

Sjung och le, tro lilla vän på hopp och kärleken,

Och snart du ser att du vill ha mer av allt som livet ger.

Vår bästa tid är nu.

Vår bästa tid är nu. Vem minns den snö som kanske föll i fjol?

Vår bästa tid är nu. Vem vet om morgondan har sol, har sol, har sol?

Håll fast en kort sekund och lev och älska nu så märker du:

Det blir en härligt stund, därför vår bästa tid är nu, är nu, är nu!

Nu! Ej någon bortglömd dag igår! Nu! Din morgondag kan ingen spå!

Håll fast en kort sekund och lev och älska nu så märker du:

Det blir en härlig stund, därför vår bästa tid är nu, är nu, är nu!.

Vår bästa tid är nu. Vem minns den snö som kanske föll i fjol?

Vår bästa tid är nu. Vem vet om morgondan har sol, har sol, har sol?

Håll fast en kort sekund och lev och älska nu så märker du!

Det blir en härlig stund, därför vår bästa tid är nu, är nu, är nu är nu!

Är du kär i mej ännu, Klas-Göran?

*Är du kär i mej ännu, Klas-Göran? Har du kvar dina känslor för mig?
Jag går hemma på fåbo´n och väntar, och jag har kvar mina känslor för dig!*

Varför skriver du aldrig, Klas-Göran? Varför skriver du aldrig till mej?
Vid din emigration till Amerika fick jag lov komma efter till dej. Men det är femton år se´n som senast du skrev, så nu börjar jag gå och vänta på brev.

Är du kär i mej ännu

I Amerika så tänkte du starta en fabrik för å göra pastej. Men till det fordras pengar, Klas-Göran, och dom lånade du utav mej. Kanske tveka´ jag lite men natten var ljuv och det där som du sa´ om kärlek tog skruv

Är du kär i mej ännu

Att du tog mina möbler och kläder när du for till Amerika var bra, för då kan du ju börja möblera, och jag slipper besvär, som du sa´. Men du måste nog sända tillbaks min madreass, för där har ju ju både bankbok och pass!

Är du kär i mej ännu ...

Det går rykten på bygden, Klas-Göran, att du skulle var´t synligt i stan, men det där har jag hört femton år nu, och ibland flera gånger om da´n. Om jag bara förstod varför breven till dej i Amerika kommer tillbaka till mej.

Är du kär i mej ännu ...

Adress Rosenhill

Någonstans under solens förgyllda sigill finns en plats
som i min fantasi hör mej till.

Fast den blott är en syn för min inre pupill,
skriver jag allaredan adress: Rosenhill.

Tralala tvideledidi – kom hit om du vill, så sjunger alla fåglar i ett träd strax intill.
Tralala tvideledidi – i drill uppå drill dom sjunger på ackord sin adress Rosenhill.

Solen Glimmar

Solen glimmar blank och trind, vattnet likt en spegel. Småningom uppblåser vind i de fallna segel. Vimpeln sträcks, och med en år Olle på en höbåt står. Kerstin ur kajutan går, skjuter lås och regel.

Seglen fladdra skutan går, Jerker tar sin lyra. Lyran brummar, böljan slår, allt med våld och yra. Skutan knakar, bräcklig gles, vimpelns fläkt i toppen ses. Tuppen gol så sträv och hes. Nu slog klockan fyra.

Movitz, stöt åt dem i lurn, som på skutan fara. Olle du, vad kostar tjurn? Lyssna, vad de svara! Hör, var är ni hemma ni, Ifrån Lovön komma vi, med grönsaker, silleri, mjölk och äpplen klara

Så skimrande var aldrig havet

Så skimrande var aldrig havet och stranden aldrig så befriande, fälten, ängarna och träden aldrig så vackra och blommorna aldrig så ljuvligt doftande, som när du gick vid min sida mot solnedgången, aftonen den underbara, då dina lockar dolde mig för världen medan du dränkte alla mina sorger, älskling i din första kyss.

Som stjärnor små

Som stjärnor små på himlen blå de vinka till varann,
som stjärnor små på himlen blå de vinka till varann,
så gör du och jag, min vän, för kärleken, för kärleken emellan mig och dig.

Som bäckar små i jorden gå igenom djupan dal,
som bäckar små i jorden gå igenom djupan dal.
Så gå du och jag, min vän, till kärleken, till kärleken emellan mig och dig.

Som skyar små på himlen blå de flytta till varann,
som skyar små på himlen blå de flytta till varann,
så fly du och jag , min vän, till kärleken, till kärleken emellan mig och dig.

En gång jag seglar i hamn

Liten blir stor drömmer och tror kommer du snart till mej?

Rosende kind kommer en vind för den mej hem till dej.

*Oh, en gång jag seglar i hamn, en gång är du i min famn,
en gång berättas, min vän sagan om den som kommer igen.*

*En gång i drömmarnas land vandrar vi två hand i hand
en gång, min älskling, kommer jag hem till dej.*

Blågröna svall tång och korall lurar inunder mej,
men ovanför stjärnorna hör sången jag skrev till dej.

Oh, en gång

Flickorna i Småland

På lingonröda tuvor och på villande mo där furuskogen susar susilull och susilo,
där kan du se dem en och en och stundom två och två,
på lingonröda tuvor komma dansande på tå

Det är flickorna i Småland det är flickorna från mon.

Det är flickorna som vallmoblom och lilja och pion.

*Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo,
som gå vallande och trallande på villande mo.*

Och går du ut på vägarna, du gångande sven, ja går du ut i världen för att söka
dig en vän, och frågar du och spörjer, susilull och susilo
var männ´ i hela världen de bästa flickor bo.

Det är flickorna ...

Och vänder du dig spörjande att få den gåtan löst, och vänder du dig sörjande
mot väster och mot öst, då skall du höra vindens susilull och susilo
dig svara var i världen de bästa flickor bo:

Det är flickorna ...

Calle Schewsens vals

I Roslagens famn på den blommande ö, där vågorna klucka mot strand,
och vassarna vagga och nyslaget hö det doftar emot mig ibland

Där sitter jag uti bersån på en bänk och tittar på tärnor och mås
som störta mot fjärden i glitter och stänk på jakt efter födan gunås

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron till angenäm stryka och smak,
och lyssnar till dragspelets lockande ton som hörs från mitt stugugemak.

Jag är som en pojke, fast farfar jag är, ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där med dans och med jäntornas blig.

Se måsen med löjan i näbb han fick sitt! Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom mitt hjärta är ditt, spel opp, jag vill dansa en vals!

Det doftar, det sjunger från skog och från sjö. I natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ner i nord väst.

Då vilar min blommande ö vid min barm, du dunkelblå, vindstilla fjärd,
och juninattsskymningen smyger sig varm till sovande buskar och träd.

Min älva, du dansar så lyssnande tyst och tänker att karlar är troll,
den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst, och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästa min ö! Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö och vittja tvåhundra krok!

Fördömme dig skymning och dra nu din kos! Det brinner i martallens topp!

Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros, han dansar när solen går opp!